

РЕШЕНИЕ

№ 39830

гр. София, 28.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 13.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **9841** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.26, ал.12 от Закона за чужденците в Република България, вр. чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от 05.09.2025г. от Е. Й., гражданин на Република Т., [дата на раждане] , чрез процесуален представител, против отказ с изх. №5364р-16872/24.07.2025г. на ЗА Директор на Дирекция „Миграция“ МВР, с което е отказано предоставяне право на продължително пребиваване в Р България на основание чл.26 ал.2 вр. чл.24и ал.1 от ЗЧРБ.

Жалбоподателят твърди, че оспорваният отказ е нищожен като издаден от некомпетентен орган и незаконосъобразен, тъй като е издаден при неспазване на установената форма, при съществено нарушение на административнопроцесуалните правила и при противоречие с материалния закон. Изложени са твърдения, че е в заповедта за заместване следва да бъдат посочени периода и конкретните правомощия , които се делегират с посочване на разпоредбите от ППЗЧРБ и ПУДМВР, каквито липсват в заповед №5364з-3300/23.07.2025г. за оправомощаване на органа, издал отказа. Твърди се, че оспорваният отказ не е мотивиран и е издаден при неизяснена фактическа обстановка. Излагат се твърдения, че административният акт е издаден при нарушение на изискването за форма, посочено в чл. 59 ал.2 от АПК. Цитира се съдебна практика и се иска отмяна на обжалвания акт и присъждане на направените разноски по делото, включително адвокатско възнаграждение. Списък на разноските по чл. 80 от ГПК не са представени. В проведеното съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя

поддържа жалбата и изложените в нея възражения.

Ответникът в представената писмена защита оспорва жалбата като неоснователна, като счита, че административният орган е спазил изцяло административнопроцесуалните правила и правилно е приложил материалния закон. По същество моли жалбата да бъде отхвърлена, претендира юрисконсултско възнаграждение и алтернативно прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение в случай, че надхвърля минималните размери в Наредба №1/09.07.2004г.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител в съдебно заседание, респ. не взема становище.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Не се спори по делото, че административното производство е започнало по заявление рег. № 500129/ 15.01.2025. /л.25 и сл./ за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България на основание чл.24и ЗЧРБ- "Разрешение за продължително пребиваване, и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. "

Към заявлението са приложени следните документи: копие на страница от документ за самоличност /л.48/, декларация от С. Я. Н. от 07.01.2025г., че дружество е собственик на имот в [населено място],[жк]бл.53 ап.2 и има сключен договор с жалбоподателя /л.35/, както и обосновка от С. Е. А.-управител на „ЛУНА СТРОЙ“ ЕООД относно процедура за достъп на граждани от трети държави до пазара на труда във връзка с издаване на „единно разрешение за пребиване и работа“, анекс от 30.11.2023г. между „ТЕО СТРОЙ 2015“ ЕООД и „ЛУНА СТРОЙ“ ЕООД към договор за строителство от 20.07.2023г. на обект „жилищни сгради“, договор за строителство от 20.07.2023г. на обект „жилищни сгради“; обява от „ЛУНА СТРОЙ“ ЕООД за работник строителство; справка от С. А. от 13.01.2025г., че към посочената дата няма работещи работници-граждани на трети държави, наети по трудов договор, трудов договор от 06.01.2025г. между „ЛУНА СТРОЙ“ ЕООД и Е. Й. и длъжностна характеристика към него.

Заявлението, ведно с приложените към него документи, е изпратено с писмо рег. № 536400-7903/ 24.01.2025 г. за становище на Агенция по заетостта (АЗ), относно предоставяне на достъп до българския пазар на труда и на Държавна агенция за национална сигурност (ДАНС). Агенция по заетостта дава положително становище № СМ-3655/ 04.03.2025 г. (рег. № 536400-20695/ 04.03.2025 г. по описа на дирекция „Миграция“ - МВР) –/л.22/ за наличие на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда Е. Й., дата на раждане 25.01.1991 г., гражданство Т., при работодателя „ЛУНА СТРОЙ“ ЕООД.

С писмо рег. № 812100-12385/ 30.06.2025 г. на ДАНС, дирекция „Миграция“ - МВР –л.18, е уведомена, че за чужденеца Е. Й. има отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване.

Административният орган е извършил справка в Националната визова информационна система (НВИС), от която е установено, че за чужденеца е постановен отказ за издаване на виза Д.

При така установените факти, ЗА началник отдел „Миграция“ СДВР е постановил отказ с изх. №5364р-16872/24.07.2025г. за предоставяне право на продължително пребиваване в Р България на основание чл.26 ал.2 вр. чл.24и ал.1 от ЗЧРБ, като е посочил, че Е. Й. не може да представи виза за дългосрочно пребиваване тип „Д“ съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ, макар и да отговаря на условията за достъп до пазара на труда, не е изпълнено едно от кумулативно посочените в чл.

24и, ал. 1 от ЗЧРБ условия за предоставяне на право на продължително пребиваване тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“

По делото е представена заповед №5364з-3300/23.02025г. на Директора на дирекция „миграция“, видно от която за времето от 23.07.2025г. до отпадане на необходимостта е определено комисар Т. А. Д. –началник на отдел „Законна миграция и българско гражданство“ при дирекция „Миграция“ –МВР да изпълнява правомощията на директора на дирекция „Миграция“. Посочената заповед №5364з-3300/23.02025г. на Директора на дирекция „миграция“ е отменена със заповед №5364з-3388/25.07.2025г. на Директора на дирекция „Миграция“ МВР. /л.15 и 16/

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на Административен съд София-град прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК, срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Отказът е издаден от компетентен орган- по силата на чл. 57, ал. 1 от ППЗЧРБ, на Директора на Дирекция " Миграция" или оправомощените от тях длъжностни лица е предоставено право да разглежда документите на чужденеца за предоставяне право на пребиваване. Видно от представените по делото доказателства - заповед №5364з-3300/23.02025г. на Директора на дирекция „миграция“, комисар Т. А. Д. –началник на отдел „Законна миграция и българско гражданство“ при дирекция „Миграция“ –МВР е оправомощен да изпълнява правомощията на директора на дирекция „Миграция“. Оспорваният отказ е подписан на 24.07.2025 г., а съгласно горепосочената заповед комисар Т. Д. изпълнява правомощията на директор на дирекция "Миграция" за периода от 23.07.2025 г. до отпадане на необходимостта. Същата заповед е отменена със заповед № 5364з-3388/25.07.2025 г., приложена към административната преписка, очевидно поради отпадане на необходимостта. Воден от горното, съдът установи, че към датата на издаване на процесния акт – 24.07.2025 г. комисар Т. Д. е притежавал необходимата компетентност и правомощия като изпълняващ функциите на заместващ и непосредствено ръководещ директор на дирекция "Миграция"-МВР.

Неоснователни са възраженията в жалбата за нищожност на оспорвания отказ, тъй като в заповед №5364з-3300/23.02025г. на Директора на дирекция „миграция“, не са посочени периода и конкретните правомощия, които се делегират с посочване на разпоредбите от ППЗЧРБ и ПУДМВР, тъй като видно от съдържанието на заповедта за заместване комисар Т. Д. е оправомощен да изпълнява всички правомощия на директор на дирекция "Миграция", т.е. които се следват по закон за съответната длъжност и в този смисъл не е необходимо изброяване на конкретни правомощия. Посочен е и периода-началната дата -23.07.2025г. е изрично посочена, а крайният срок е „до отпадане на необходимостта“, като видно от приложената последваща заповед- заповед №5364з-3388/25.07.2025г. на Директора на дирекция „Миграция“ МВР на дата 25.07.2025г. са отнети делегираните правомощия на комисар Т. Д. като директор на дирекция "Миграция".

Оспореният индивидуален административен акт е постановен в съответствие с изискването на чл. 59 АПК за форма. Отказът съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването и- чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ, във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ. Отказът е мотивиран, като е изпълнено условието на нормата на чл. 26, ал. 12 от ЗЧРБ -отказът за издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване се мотивира, съобщава се на заинтересованите лица и може да се оспорва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Диспозитивът на акта кореспондира на неговата

обстоятелствена част. Актът носи подпис на неговия издател. Указан е редът за неговото обжалване. Горното налага извод за съответствие на оспорения административен акт с изискванията за форма, установени в нормата на чл. 59, ал. 1 и ал. 2 АПК.

Съдът не установява допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществени, съставляващи основание за неговата отмяна по аргумент от нормата на чл. 146, т. 3 АПК. От доказателствата по видно, че административното производство е иницирано с подаване на заявление предоставяне право на продължително пребиваване в Р България на основание чл.26 ал.2 вр. чл.24и ал.1 от ЗЧРБ, като към заявлението са приложени законовоизискуемите документи. Неоснователни са възраженията в жалбата, че отказът е постановен при неустановена фактическа обстановка, поради това, че не става ясно кога е изпратено запитването до АЗ и ДАНС заявлението, ведно с преписката, тъй като съгласно чл.26 ал.11 ЗЧРБ дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията, заедно с приложените документи, като по същия начин се процедира с изпращането на заявлението и приложенията и до ДАНС, която в срок до 14 дни изпраща писмено становище по чл. 41, ал. 1, т. 2 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност", когато лицето е на територията на страната, а в случаите по ал. 15 – в срок до три дни след даване на становище по заявлението за виза по чл. 15, ал. 1. Начина, по който са изпратени документите, респ. начина на получаване на официален отговор от запитаните институции е без значение с оглед на това, че е спазена законовоизискуемата процедура по съгласуване с тях и те са дали цитираното в отказ становище, съответно на 30.06.2025г. от ДАНС –л.18 и на 04.03.2205г.-от АЗ.

Актът съответства на материалния закон и неговата цел по следните съображения:

В нормата на чл. 26, ал. 1 от ЗЧРБ са визирани предпоставките, при наличието на които се отказва издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията на чл. 10, ал. 1, т. 1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 19 - 23 и 26, като по т. 23- е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни/ в конкретния случай е налице представяне на неверни данни.

За да издаде оспорения отказ Директорът на Дирекция "Миграция" – МВР е приел, че по отношение на кандидата за издаване на разрешение за продължително пребиваване не са налице предпоставките на чл. 24и от ЗЧРБ.

Съгласно чл.24и ЗЧРБ разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Следователно, за да се издаде разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" е необходимо, по отношение на кандидата да са налице едновременно две обстоятелства. Първо, същият да отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и второ да притежава виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване. По отношение на Е. Й., към момента на постановяване на оспорения отказ е било налице само първото условие – Агенцията по заетостта е предоставила положително становище за наемането му на работа от страна българския работодател "ЛУНА СТРОЙ" ЕООД. В тази връзка дирекция "Миграция" е изпратила писмо до работодателя на 06.03.2025 г., с копие до дирекция "К. отношения" при МВНР за уведомяване на чужденеца, относно предприемане на действия по подаване на заявление за издаване на виза "Д". След подаване на заявлението за издаване на виза за дългосрочно пребиваване ДАНС предоставят своето становище, което е получено в дирекция "Миграция" на 30.06.2025 г. –л.18. В същото се

сочи, че за определени лица, сред които е и Е. Й. са издадени откази за издаване на дългосрочни визи тип "Д". В тази връзка е обоснован извода, че както към момента на издаване на оспорения отказ, така и към настоящия момент чужденецът не отговаря на условията за разрешаване на право на продължително пребиваване на основание чл. 24и от ЗЧРБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с чл. 144 АПК съдът дължи произнасяне по претенциите на страните за присъждане на разноски. С оглед изхода на спора, на ответника се дължат разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение за една инстанция в размер от 200 лева съгласно изменението на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в сила от 01.10.2025 г.

Предвид гореизложеното и основание чл.172 ал.2 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 21-ви състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 05.09.2025г. от Е. Й., гражданин на Република Т., [дата на раждане] , чрез процесуален представител, против отказ с изх. №5364р-16872/24.07.2025г. на ЗА Директор на Дирекция „Миграция“ МВР, с което е отказано предоставяне право на продължително пребиваване в Р България на основание чл.26 ал.2 вр. чл.24и ал.1 от ЗЧРБ.

ОСЪЖДА Е. Й., гражданин на Република Т., [дата на раждане] да заплати на Дирекция "Миграция" – МВР направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: